La Serventa de Déu

Montserrat Grases

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei. Espanya

Créixer en una família cristiana

"L'alegria dels fills estremeix el cor dels pares i torna a obrir el futur. Els fills són l'alegria de la família i de la societat. No són un problema de biologia reproductiva, ni una manera més de realitzar-se. I molt menys són una possessió dels pares... No, els fills són un do, són un regal, ho heu entès? Els fills són un do. Cadascun és únic i irrepetible i, al mateix temps, està inconfusiblement unit a les seves arrels."

Papa Francesc. Audiència general de l'11 de febrer de 2015

La Montse va ser la segona filla del matrimoni Grases. Els pares, Manuel i Manolita, s'havien casat el 7 d'agost de 1939, acabada la guerra civil. Vivien a Barcelona, en un pis que, tot just casats, ja els semblava petit, perquè, com recordava en Manuel, "pensàvem tenir molts fills".

En Manuel treballava en una fàbrica a l'extraradi. I van començar a arribar els fills...: "El primer va ser l'Enric. Va néixer el 17 de maig del 40, després d'un part molt llarg i dolorós. Només néixer li vaig demanar al Senyor que li concedís una vocació, la que fos, perquè sempre havia somiat que els meus fills es lliuressin a Déu. Una vocació. La que fos... Encara que jo havia tingut sempre una il·lusió: tenir un fill sacerdot ... I així va ser".

La Montse va néixer el 10 de juliol del 41 i la van batejar el dia 19, a la parròquia del Pilar. Els pares la van educar -amb els altres vuit germans- en un clima de pietat sincera i d'amor a la llibertat.

Al maig de 1948 va fer la Primera Comunió a la Capella del Col·legi Jesús-Maria. Els mesos anteriors havien estat d'una intensa catequesi, tant a casa com a l'escola.

Van seguir uns anys de grans dificultats econòmiques per als Grases, amb nou fills petits. "Tanmateix, guardem uns records molt feliços d'aquells anys -comentava el germà gran, l'Enric-. Érem una família nombrosa, molt alegre, molt divertida, i molt ordenada (...). L'escassetat, i l'exemple sacrificat dels nostres pares, ens van portar a rendir més en els estudis, a conformar-nos amb el que teníem i a compartir. (...)

Algunes tardes, després d'acabar els deures, resàvem el Rosari tots junts. El solia dirigir un de nosaltres. Després, anàvem al llit i resàvem aquella oració: 'Déu meu, fes-nos bons, a la Montse, a en Jordi, a ... a ... a ... a ... a ... i a mi".

"De vegades ens pregunten a en Manuel i a mi -explicava la Manolita, la seva mare-: I quina educació cristiana li vau donar a la Montse perquè tingui obert el procés de canonització? I responc que la mateixa que vam donar a tots els fills... No vam fer res de particular. Vam procurar, això sí, transmetre'ls un sentit cristià de la vida. I ensenyar-los el que crèiem i lluitàvem per viure: a resar des de petits algunes oracions molt senzilles, a tractar Jesús, a tenir devoció a la Mare de Déu, a acceptar i oferir el dolor, a lluitar contra els propis defectes, a ajudar-se els uns als els altres... "

"Jo els insistia en un punt -explicava en Manuel- que em sembla fonamental: la sinceritat".

Informació i citacions extretes de l'edició digital del llibre de José Miguel Cejas, *Montse Grases*, 2005

Es publica amb aprovació eclesiàstica

ORACIÓ

Oh Déu, que concedíreu a la vostra serventa Montserrat, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos glorificar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir de cap manera el judici de l'Autoritat eclesiàstica, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

Es prega els qui obtinguin gràcies per la intercessió de Montserrat Grases que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

Noticies de la Causa

La Congregació de les Causes dels Sants està estudiant la *Positio* sobre la vida i virtuts de la Serventa de Déu.

Quarta edició del Premi Internacional Montserrat Grases. El concurs està obert a joves d'entre 9 i 21 anys, en dues modalitats: Còmic i Animació Digital. El cartell i la informació estan disponibles a la pàgina de Montse a internet: *www.montsegrases.org*, des d'on pot descarregar-se, i a *www.facebook.com/montsegrases*

La pàgina de Montse a internet, ofereix la possibilitat de conèixer millor la seva vida, amb textos breus que mostren com va viure les virtuts cristianes –entre elles l'alegria, tema del concurs– i favors que concedeix.

Ja s'ha traduït l'estampa de la Montse a l'àrab i al xinès.

Agraïm els donatius dels qui desitgen col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei. Es poden enviar per gir, per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBBXXX a La Caixa, (agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid); o per altres mitjans.

Atendre desplaçats de la guerra

Uns dies abans de Nadal volíem anar a un barri marginal de desplaçats de la guerra, per portar una mica d'alegria cristiana i alguns presents a aquestes persones.

L'activitat es fa des d'un club juvenil, i necessitàvem "mans", especialment per portar tot el que s'havia recollit en els mesos precedents. Les noies que havien de venir van tenir problemes que els impedien ajudar en la tasca. La vigília de la data prevista no comptava amb cap persona. Em vaig trobar amb dues possibilitats: anul·lar l'activitat o demanar realment ajuda a algú del cel perquè vinguessin a donar-me un cop de mà; vaig optar per la segona opció. Li vaig dir a la Montse que eren noies de la seva edat i que els faria tant de bé veure el que veurien. No puc explicar què va passar, però dissabte a les deu en punt sortia amb dotze braços més cap al barri. Vam visitar més de nou famílies, entre elles algunes de molt nombroses de refugiats sirians. Les noies van estar molt felices.

Estic segura que la Montse va ser-hi al darrere.

Continuo demanant-li per elles, perquè segueixin els seus passos en la meravellosa aventura de la generositat.

FB (Beirut, Líban)

Poder treballar amb tranquil·litat

Voldria deixar constància d'un petit favor de la Montse. Avui m'ha començat a fer força mal un queixal. He resat tres vegades l'estampa per a la devoció privada de la Montse, demanant-li que s'acabi la molèstia i així poder treballar amb tranquil·litat. Li he promès que, si m'ajudava, escriuria el favor avui mateix, em convertiria en un zelós promotor de la seva Causa al país on visc... i aniria al més aviat possible al dentista, ja que fa bastant temps que no em faig una revisió. En acabar la tercera estampa, el dolor ha començat a cedir, i als pocs minuts ha desaparegut del tot. Ara començaré la tasca de difondre la seva devoció.

AL (Vilnius, Lituània)

Publicacions

- **M. Eguíbar**, *Montserrat Grases: Una vida sencilla*, ed. Palabra "Folletos Mundo Cristiano", núm. 44, 12ª edició, Madrid 1994.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. La alegría de la entrega*, ed. Rialp, Madrid 1993.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. Biografía breve*, ed. Rialp, Madrid 1994.
- **J. L. M. Picanyol i P. Saumell**, *Montse. El secret d'un somriure*, ed. Casals, Barcelona 1998.
- Vídeo: *Montse Grases (1941-1957). Una vida sencilla*. Comandes a Beta Films S.A. c/ Pío Felipe, 12. 28038-MADRID.
- **F. Capucci**, *Sono così felice. Montse Grases, una ragazza vers gli altari*, Ed Ares, Milà 2012.

Depósito Legal: M-10260-1997
www.grupo-hbh.com